

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 285.

Anden Session.

76de Møde.

Mandagen den 27de Januar.

(Fortf.)

Ordføveren (fortf.): Jeg troer imidlertid ikke, at der er nogen Mand med juridisk Dannelse — jeg tillægger mig ikke selv nogen Autoritet i den Henseende — men jeg siger kun, at jeg ikke troer, at der er nogen Mand heri Thinget med juridisk Dannelse, som tiltræder den ærede Forslagsstillers Fortolkning af Ordet „bestaaende“, jeg troer ikke, at der er en eneste, som virkelig vil tiltræde eller med et Ja vil bifalde den af den ærede Forslagsstiller opstillede Fortolkning, thi den strider ligefrem imod, hvad der staaer i Preskeloven, hvor Ordet „anerkjendt“ blev ombyttet med „bestaaende“, og det er saaledes saameget mere vanskeligt at besjæmpe den ærede Forslagsstiller, idet han fortolker sit Forslag paa en heel anden Maade end det i Almindelighed fortolkes. Der er bleven bemærket, at det ikke skulde være nogen Mangel, at vi ikke her have Tillysning; jeg anførte, at i saadanne Samfund var det ikke godt at, Indgaaelsen af saadanne Contracter, som Ægtefælscontracter, skee hemmeligt, men at den burde skee offentlig, saameget mere som selve disse Troessamfund ofte ikke vare meget bekendte, og altsaa heller ikke de af dem foretagne Handlinger. Jeg skal aldeles ikke gaae ind paa de Bemærkninger, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg (S. N. Hansen) i saa Henseende fremførte, idet han til de af mig omtalte „Bagsale“ tilføiede „Løfter“; det er en poetisk Udsmykkelse, som udelukkende skyldes den ærede Rigsdagsmand selv, og som han har tilladt sig, for at gjøre det mere malerisk. Det kan gjerne være, at der ere nogle af disse Troessamfund, som holde deres Møder paa Løfter,

men, da jeg nævnte Bagsale, skee det fordi jeg dengang tænkte paa et bestemt Troessamfund, som holder sine Møder paa saadant Sted; det skee ikke, for at kaste Skygge paa disse Samfund, men det skee for at betegne, at de holdt deres Møder paa ubekjendte Steder, og at de Handlinger, som der foretoges, søgelligt ikke ere saaledes offentlige, som hvad der skeer i selve Kirken. Jeg skal iøvrigt, som sagt, ikke gaae ind paa den samme ærede Rigsdagsmands Sammenstilling mellem Dissenter og Folkekirken; for ham synes det, at et Troessamfund holder sine Sammenkomster paa Løfter og paa Bagsale, tilstrækkeligt til at stemple et saadant Troessamfund som staaende høit over Folkekirken. (Hør!). Jeg har anført, som en Mangel ved Forslaget, at der ikke udtrykkelig var begjært en Offentliggjørelse af Handlingen, for at de, der kunde have Noget at indvende mod Ægtefælsens Indgaaelse, kunde have Leilighed til at fremføre deres Indvendinger; herimod er det blevet bemærket, at der ogsaa er Tilfælde i Folkekirken, i hvilke man ikke behøver Tillysning. Ja, det forholder sig ganske rigtigt saa, men her have vi en af Staten ansat Embedsmand, som har at paasee, at alt Fornødent varetages; forøvrigt maa jeg tilstaae, at jeg finder det at være noget Uregelmæssigt, at Ægtefælsere i Folkekirken skunne indgaaes uden Tillysning, og jeg vilde derfor meget snarere gaae den anden Vej og sige: vi skulle affasse disse Undtagelser fra Tillysningen. Den eneste Grund, der for Staten kan anføres herimod, er en finantsiel Grund, men som jeg dog ikke troer, kan have stor Betydning. Der er blevet lagt megen Vægt paa, at jeg har nævnt, at de 6 Medlemmer af Troessamfundet, der skulde bevidne Ægtefælsens Indgaaelse, kunde være 6 femtenaars Dreng; man har endog